

MASneep, gehouden te Bedum, 27.02.2022

Middag

Votum en zegengroet

Lied Psalm 84: 1, 5

Gebed

Schriftlezing Joh. 10: 1-29

NGB art. 27

Lied Psalm 23: 1, 2, 3

Tekst Hc Zondag 21

Bediening van het Woord

Lied Psalm 133: 1, 2, 3

Belijdenis

Lied Psalm 106: 22

Dankgebed

Collecte

Lied Gezang 31: 1, 3

Zegen

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Aangekomen bij Zondag 21, spitsen we vaak de oren.

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar daar lijkt het soms wel eens bij ons op, dat als Zondag 21 in beeld komt, dat we dan met extra aandacht gaan luisteren.

Terwijl de artikelen van de Apostolische Geloofsbelijdenis allemaal even belangrijk zijn, laten we dat maar gelijk voorop stellen.

Want wat zal er vanaf de preekstoel gezegd worden vanmiddag?

Als het gaat over het geloofsartikel van de kerk.

Hoe kan dat nu, dat het soms lijkt dat we voor dit artikel meer aandacht hebben.

Misschien komt dat wel omdat we daar zelf ook zo persoonlijk op betrokken zijn.

Dat kan op allerlei verschillende manieren.

En dat kan ook komen door allerlei verschillende omstandigheden.

Ik denk bijvoorbeeld aan het gescheiden optrekken op kerkelijk gebied binnen families, gezinnen. Soms zelfs ook tussen een man en zijn vrouw.

En ook onder ons hebben we er mee te maken.

Hoe moeilijk en verdrietig kan dat zijn.

Maar ik denk ook aan de Woordverlating die een wettige plaats heeft gekregen binnen het kerkverband van de Gereformeerde kerken vrijgemaakt, waardoor velen van ons hebben gestaan. Of onder hen die hier zijn of meeluisteren nog staan. Voor de keuze: 'wat moet ik nu? Kan ik hier nog wel blijven? Waar roept de Heere mij? Waar is de kerk?'

Maar, misschien zijn er ook wel die altijd met hun ouders naar de kerk zijn meegegaan, zonder zelf echt na te denken over de vraag: waarom ze eigenlijk naar de kerk gaan. En de vraag: waarom je daar naar de kerk gaat, waar je altijd bent geweest. En dat je nu op een leeftijd bent gekomen waarin je zelf verantwoordelijk bent, je zelf een keuze moet maken en je jezelf afvraagt: 'waarom zit ik hier eigenlijk? Waarom ben ik hier lid en bijv. niet in die kerk vlakbij je woonadres of waar dan ook'. Want ja, daar gaan ook zoveel anderen naar toe, je vrienden misschien. En daar is het misschien allemaal wat interessanter, moderner en eigentijds.

Of dat je denkt: 'wat maakt het eigenlijk uit naar welke kerk je gaat. Als je maar in Jezus gelooft. Dat is toch ook goed?'

Je zal niet de enige zijn die tegenwoordig zo denkt.

Hoe je omstandigheden ook zijn, hoe we er ook tegen aan kijken, of wat voor vragen wij ook hebben, gemeente, er is maar één weg die wij moeten bewandelen, en dat is de weg van het **Woord**, ook als het gaat om deze vragen.

Niet wat zegt die of wat zegt deze, maar wat zegt de HEERE in zijn Woord, ook over de kerk?

Het is een geloofsstuk. Wat geloven wij nu van de kerk?

Wat geloof jij daarvan, wat gelooft u daarvan. Wat geloof ik daarvan.

Wat gelooft de kerk daarvan.

Nou daar gaat het vanmiddag over.

En veel belangrijker nog is gemeente, niet wat we vinden van de kerk maar: ben je er een levend lid van?

Neemt u deze vraag maar mee naar huis na vandaag: ben ik er een levend lid van.

Zo willen we met elkaar naar het onderwijs gaan luisteren van de Catechismus die daarin het Woord van God naspreekt.

We doen dat onder het volgende thema:

De vergadering van de kerk tot één kudde

1)Wie doet dat

2)Hoe doet Hij dat

3)Waar doet hij dat

1. Wie doet dat

De kerk die de Here Jezus Christus vergadert, -en dat is natuurlijk gelijk het antwoord, maar nu moet u niet stoppen met luisteren want we gaan dit verder uitwerken-, bestaat uit mensen die tot het eeuwige leven uitverkoren zijn. Dat is het antwoord dat de Catechismus geeft.

Mensen die God van eeuwigheid in Zijn oneindig grote liefde op het oog had.
En dat zijn mensen die daarom door de Vader aan de Zoon gegeven zijn, om door Hem gered te worden.

Zij zijn het die in de tijd door Christus vergaderd worden tot Zijn kerk.

Vergadert.

Vergadert, daar zit in, dat die mensen ergens vandaan gehaald moeten worden, want ze zijn er nog niet.

Ze moeten bij elkaar gebracht worden ook. Ze moeten tot een eenheid gevormd worden. Tot het ene lichaam van Christus, tot het ene huisgezin van God.

Oftewel, ze moeten vergaderd worden tot die ene kudde van die Ene Herder.

De Bijbel gebruikt allemaal verschillende beelden daarvoor.

In Johannes 10 is het het beeld van die ene kudde.

Maar wie zijn die schapen?

Gemeente, het zijn allemaal dingen waar we eerst over na moeten denken, voor we begrijpen Wie het is die de kerk vergadert.

Wie zijn al die mensen die door Christus vergadert gaan worden.

Waar komen die mensen eigenlijk allemaal vandaan?

Wáár komen ze vandaan.

De belijdenis geeft het antwoord vanmiddag op die vraag 'waar komen ze vandaan'.

Ze komen uit het hele menselijke geslacht.

Daar zien we ook gelijk de breedte van het werk van de HEERE.

Overal heeft de Heere Zijn schapen.

Als we dan de geschiedenis bij langs gaan, dan zien we dat de Here daarin ook -voor zover wij dat kunnen overzien, want dat is maar beperkt-, dat de Heere ook Zijn weg is gegaan.

Eerst heeft Hij de bedding van het volk Israël genomen.

En ja, daar waren uitzonderingen, denk aan iemand als Rachab die tot Zijn kerk werd vergaderd. Denk aan iemand als Ruth die tot Zijn kerk werd vergaderd.

Maar, de hoofdmoot was, dat Christus uit het volk Israël het ware Israël vergaderde. De Kerk.

Wat onder de oude bedeling nog uitzonderingen waren is sinds Pinksteren de regel geworden. Want, sinds Pinksteren komen de Zijnen overal vandaan.

Uit alle volken en alle natiën.

Met verschillende culturen, met verschillende talen, met verschillende gewoonten, worden ze door de Heere vergadert, vandaan gehaald.

Dat is precies wat de Heere Jezus ook voorzegt, dat Hij dat zou gaan doen na Pinksteren, in Johannes 10.

Daar zegt de Here Jezus: “Ik heb nog andere schapen die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen”.

Daar doelt de Heere Jezus op de schapen die Hij tot Zijn kerk zal vergaderen uit de niet-joden.

Dat zijn dus mensen, dat moeten we ons goed realiseren, dat zijn dus mensen die tot op dat moment nog **nooit** van Christus gehoord hebben.

Maar dat zijn bijv. ook mensen die op dat moment nog niet eens geboren zijn of nu nog niet geboren zijn. Dat kan ook.

Maar Christus ziet, in de tegenwoordige tijd, deze mensen al als Zijn schapen en als Zijn bezit. Ik **heb** nog andere schapen, zegt de Here Jezus. Terwijl ze nog niet eens een schaap zijn. Maar voor de Here Jezus zijn het schapen.

De Heere God kent de zijnen, om zo te zeggen, voordat de zijnen God kennen.

Dat is de genadige uitverkiezing. U kunt dit vinden in Galaten 4, daar zegt de Here dat ook.

Van eeuwigheid af heeft Hij ze al op het oog en zijn ze van Hem.

Dat is precies de reden dat later als de apostel Paulus op het punt staat om ook in het goddeloze Korinthe het Evangelie te gaan verkondigen, dat de Here tegen Paulus zegt: “Paulus, wees niet bang, maar spreek en zwijg niet, want Ik ben met u en niemand zal de hand aan je slaan om je kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad”.

Daar zegt de Heere in Handelingen hetzelfde als wat Hij hier zegt in Johannes 10:16, “Ik heb nog andere schapen; die Ik binnen moet brengen. Ook in Korinthe Paulus. Ga ze maar halen. Ga ze maar vergaderen in Mijn Naam. Want ook die moet Ik binnenbrengen”. Die moet de Here Jezus binnenbrengen. Die gaat Hij tot Zijn gemeente vergaderen.

Want gemeente, de schapen komen namelijk niet uit zichzelf. Ook wij niet.

Er is er niet één mens die van zichzelf naar God vraagt.

Dat zegt Paulus ook in Romeinen 3: ‘Niemand van ons vraagt naar God. Niemand van ons zoekt God. Nee het tegenovergestelde is het geval. Als het aan ons zou liggen dan zouden wij onszelf zoeken. Zouden wij iets anders zoeken. Maar niet God.

Alle mensen zijn afgedwaald en liggen onder de zonde. En zonder Christus, zonder Zijn werk aan ons leven, liggen wij allemaal van nature in de ellende waarin we onszelf gestort hebben. We zijn allemaal ontvangen en geboren in zonde en schuld’.

De schapen die God van eeuwigheid aan de Zoon gegeven heeft, moeten er dan ook door de Zoon uit hun verlorenheid gehaald worden. Die moeten eruit verlost worden, uit hun ellende. En dat gaat de Heere doen.

En dat **kan** alleen de **Heere** doen.

De Zoon van God doet dat.

Dat is nu wat wij geloven.

Dat is wat wij vanmiddag belijden.

De Zoon van God, en dan snappen we ook waarom het de Zoon is, want wij komen niet zelf uit de ellende.

De **Zoon** van God vergadert uit het hele menselijke geslacht Zich een gemeente, die tot het eeuwige leven is uitverkoren.

Dat **moet** de Zoon ook wel doen. Want anders zou er **geen** kerk zijn. Anders zouden wij **niet** komen.

Weet u gemeente, als wij de kerk zouden moeten vergaderen, dan zouden wij allemaal fouten en vergissingen maken.

Nou zegt iemand, 'dat valt wel mee, wij maken niet zoveel vergissingen als het daarom gaat'.

Nou gemeente, wij mensen zien vaak de buitenkant aan. Wanneer wij mensen de kerk zouden vergaderen, zouden wij hoogstwaarschijnlijk de rijke jongeman erbij geteld hebben, en Paulus er buiten gehouden hebben.

Maar de Heere doet het precies andersom. De Heere ziet namelijk het **hart** aan!

Maar we zouden niet alleen fouten maken en verkeerde keuzes.

Maar wij hebben de Goddelijke kracht er ook niet voor, om dat grote wonder te doen wat nodig is om mensen die vijanden zijn, te maken tot trouwe onderdanen van de Heere Jezus Christus.

Wie zou dat kunnen doen dan de Zoon van God.

Wij zouden het niet kunnen.

En dat is de reden, laten we dat goed onthouden gemeente, dat de Zoon van God Zijn kerk vergadert.

Gelukkig maar.

Hij **moet** dat doen. En Hij **wil** het ook doen.

Want daarvoor is Hij naar deze wereld gekomen. Hij is de Goede Herder die gekomen is om Zijn leven te geven voor Zijn schapen.

Om vrij te kopen. Om hen binnen te brengen, hen die de Vader aan Hem gegeven heeft.

En Hij houdt van Zijn schapen en bekommert zich om Zijn schapen.

Hij heeft hen **zo** lief, Hij heeft hen lief gehad tot het einde.

Ze zijn door de Vader aan Zijn zorgen toevertrouwd.

En daarom zal Hij ze ook vergaderen, daarom zal Hij ze beschermen, daarom zal Hij hen onderhouden. Zodat **niemand**, ook de poorten van de hel niet, hen uit de handen van Vader rukken zal.

De vraag die hieruit voortvloeit is: hoe doet Hij dat dan? Hoe vergadert Hij Zijn kerk. Al die uitverkorenen. En dat is dan het tweede punt.

2. Hoe doet Hij dat

Dat doet Hij door Zijn Geest en Woord.

Wat wij mensen niet kunnen bewerkstelligen doet God zelf, door de kracht van de Heilige Geest. Door het Woord en de bediening van de verzoening; het Evangelie van Jezus Christus.

Zo heeft God het gewild, zo heeft Hij dat bedacht in Zijn wijsheid. Dat Hij zo Zijn kerk zou gaan vergaderen. Door Zijn Geest en door Zijn Woord. Om mensen op die manier te redden.

Gemeente, het is door het Woord.

Het is door twee middelen zou je kunnen zeggen.

Een zichtbaar middel, het Woord.

En het onzichtbare middel, dat is dan de Heilige Geest.

Eerst het Woord.

Hoe vergadert Christus dan Zijn Kerk door het Woord?

Om het eenvoudig te zeggen, in de Bijbel, -want dat wordt dan bedoeld met 'het Woord'- kunnen we lezen wat de wil van God is om mensen zalig te maken.

In de Bijbel moeten we horen en leren wie de mens is, wie God is en wie Christus is.

Welke Middelaar we nodig hebben. Hoe we gered kunnen worden.

Wat geloof inhoudt. De noodzaak daarvan.

Wat bekering is.

Wat onze ellende is.

Wat verlossing is.

Wat een leven in dankbaarheid is.

Al die dingen moeten we horen uit het Woord.

Het Woord dat ons verteld over de beloften van God, en hoe die beloften in de weg van geloof en bekering in het leven van de gelovige vervuld worden.

Daarom geeft God niet alleen het Woord, maar ook verkondigers van het Woord. Heeft Hij profeten gegeven en herders en leraars.

Mensen die namens Christus de taak hebben om het Woord te prediken met daarbij het bevel tot geloof en bekering.

Mensen die als onder-herders, zo zou je het kunnen zeggen, namens Christus de grote Herder, de beloften van het Evangelie moeten preken en moeten zeggen 'bekeer je en geloof'.

Prediking is dan ook nooit dat u veel waarheden over U heen gestort krijgt en dat u weggaat en zegt 'nou ik heb veel geleerd vandaag'.

Dat is natuurlijk heel mooi dat u wat leert in de preek, dat is ook goed.

Maar prediking is bediening van de verzoening. Dat moet zijn bediening van de sleutelmacht. Dat de deur wordt opengezet voor ieder die gelooft, maar dat de deur wordt gesloten als je niet gelooft.

Dat de Here Jezus wordt verkondigd. In Zijn kracht en in Zijn sterkte en in Zijn liefde.

Het is door het verkondigen van het Woord, het uitdragen, het onderwijzen, zo heeft God dat gewild, dat Christus het zaad van dat Woord in het hart van mensen plant.

Waardoor ze gaan geloven en zo in de weg van het geloof tot Zijn kerk vergaderd worden en zo de mensen samenbrengt in de eenheid van het geloof.

Ziet u de noodzaak van de prediking van het Evangelie!

Ziet u de noodzaak dat wij thuis zijn in de Schriften, om u te laten onderwijzen.

Om zelf kennis te krijgen van de Heere en de weg van de zaligheid!

Ziet u de noodzaak gemeente om trouw te komen onder de verkondiging van dit Evangelie!

Want dat is het middel dat God zelf aan ons gegeven heeft.

De plaats waar God zondaren tot Zijn kerk wil vergaderen, en Zijn schapen wil onderhouden en wil beschermen en bewaren bij de verworven verlossing.

En dan kan het Evangelie en de verkondiging van het Evangelie niet zonder de Heilige Geest.

We kunnen twee uur lang preken en u kunt dagenlang uit de Bijbel lezen, maar als we de Heilige Geest niet hadden dan zouden we blind blijven.

Het is ook niet voor niets dat deze geschiedenis in Johannes 10, als het gaat om het **horen** van het Woord, komt na de genezing van de **blinde**.

Het is door het Woord. Het horen naar de stem van de Goede Herder, dat de ogen van ons blinde mensen geopend worden voor wie Christus is, de Goede Herder. En daarvoor hebben wij de Heilige Geest nodig.

Het is de Geest die **door het Woord** brengt tot geloof.

Het is de Geest die ons door het Woord niet alleen tot geloof brengt, maar dat geloof ook **versterkt** en **voedt**. En de gelovigen ook bij elkaar brengt, verzamelt. Dat is het werk van de Geest.

In de Bijbel zien we dan ook telkens dat God wil dat Zijn volk op gezette tijden samenkomt voor Zijn aangezicht om God te ontmoeten. Om dat Woord te horen.

Gemeente, in onze tijd, achter je scherm op afstand een dienst volgen, is daar dan ook nooit een gelijkwaardige vervanging voor.

Nee, wanneer het in ons vermogen ligt moeten wij gehoor geven aan de **roepstem** van de Goede Herder om **met** al de gelovigen **samen** te komen op de plaats waar Christus zijn schapen **roept**, **vergadert** en ze met Zijn **Woord** en **Geest** wil **toerusten**. En het nodige wil schenken.

De plaats waar God zelf belooft met Zijn Geest aanwezig te zijn in het midden van de gemeente. Daar moeten we dan ook zijn. Daar moeten wij komen.

En dat brengt ons gelijk bij het derde punt.

3. Waar doet Hij dat

Waar vergadert Hij Zijn kerk?

Want gemeente, laten we eerlijk zijn, we zien zoveel kerkgenootschappen om ons heen.
Toch?

Ik zie allemaal kerken om me heen.
En de een zegt dit en de ander zegt dat.
Hoe weet ik dan waar ik zijn moet?

Zijn er ook onder ons die worstelen met die vraag: Waar moet ik dan zijn?
Waar je moet zijn, gemeente? Waar de Goede Herder je roept!

Waar vergadert Christus Zijn kerk die tot het eeuwige leven uitverkoren is? Waar?
Gemeente, de Catechismus geeft daar geen antwoord op.
Maar het Kort Begrip geeft er wel een antwoord op (in vraag en antwoord 41).
U kunt dat vinden achter in uw Bijbel, het is geen officieel belijdenis geschrift, maar u kunt er wel goed kennis van nemen. Het wordt wel gebruikt om mensen die meer kennis willen hebben van de Bijbel en van de kerk om die te onderwijzen.

Daar wordt gevraagd 'waar vergadert Christus deze kerk?
En het antwoord daarop is dit: Daar waar men Gods Woord zuiver preekt en de heilige sacramenten bedient volgens de instelling van Christus.
Daar vergadert Christus Zijn Kerk.

Artikel 29 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis voegt daar nog een kenmerk aan toe: de uitoefening van de kerkelijke tucht om de zonden te bestraffen.

Met andere woorden: De kerk is **daar** te vinden waar men in alles zich wil onderwerpen aan Gods Woord. En er maar één is wiens Woord in de Kerk doorslaggevend is en dat is niet het woord van synodes maar het **Woord van God**.

Christus heeft het voor het zeggen in de Kerk. Hij is het **Hoofd**.
Waar die kenmerken onderhouden worden, dáár is de kerk.

Dáár op die plaats klinkt de stem van de Goede Herder. Daar op die plaats deelt de Goede Herder Zichzelf uit in en onder de prediking, in de bediening van de verzoening, in de sacramenten.

Daar is Christus aanwezig.

Dáár woont Hij. Daar werkt Hij met Zijn Heilige Geest, door Zijn Woord.

En hebben de gelovigen deel aan al Zijn schatten en gaven: de vergeving van de zonden, de opstanding van het vlees en het eeuwige leven.

In onze tijd zijn er velen, en dat is ook de cultuur waarin we leven, en we zijn er zelf ook niet ongevoelig voor, want wij zijn allemaal mensen van deze tijd.

Maar in onze tijd zijn er velen die hun kerkkeuze voor een heel belangrijk deel laten hangen van het antwoord op deze vraag: waar voel **ik** mij thuis? Welk kerkgenootschap spreekt **mij** aan qua uitstraling, leeftijdsopbouw, gastvrijheid, traditie, muzieksoort of wat ik ook maar belangrijk vind.

Gemeente, ook wij hebben vaak wel de neiging om zo te praten. Want het moet wel in de kerk zo gaan als wij het fijn vinden, toch?

Maar wanneer wij ons door deze dingen laten leiden, en die dingen onze kerkkeuze zouden bepalen, dan vergeten wij dat wij niet op basis van onze eigen vastgestelde kenmerken uit mogen maken waar wij kerkelijk onderdak vinden.

Maar dat het Woord van Christus maatgevend is voor waar **Christus mij roept**.

Dat het de Heere Jezus Zelf is die de gelovigen dáár bij elkaar wil hebben, op die plaats, waar **Hij** Zijn Woord trouw laat verkondigen.

Waar **Hij** naar Zijn belofte Zijn Geest doet werken.

Waar **Hij** die gemeente vergadert.

En waar **Hij** zijn volk samenroept.

Gemeente zullen wij dat nooit vergeten? Dat het dus ook niet om het even is, waar je lid bent, en op zondag naar de kerk gaat.

Laten wij dan ook zijn en komen op de plaats waar Hij zijn volk vergadert.

Daar worden al Zijn schapen toe opgeroepen. Om de stem van de Goede Herder ook daarin te volgen.

Om daarheen te komen, waar de stem van de Goede Herder klinkt en het volle Woord van God wordt nagesproken en er niets van wordt afgedaan.

En ik hoop dat u en jij dan ook hier gekomen bent. Hier naar dit gebouw.

Omdat je in het geloof, van harte de overtuiging hebt, dat deze gemeente, op dit moment, ook hier op deze plaats, de plaats is waar Christus Zijn kerk vergadert.

Laten wij, broeders en zusters, als gemeente van Hem, want de Heere is niet aan ons gebonden, daarom trouw blijven aan Zijn Woord.

Om zo langs die weg ook kerk van Hem te blijven. Kerk van Jezus Christus.

En laten we dan ook allemaal trouw naar de kerk komen.

Laten wij er met verwondering komen. Niet uit gewoonte of bijgeloof.

Maar uit verwondering, met dankbaarheid en blijdschap. Dat God zo genadig is dat ondanks onze zonden Hij hier Zijn kerk wil vergaderen.

Laten wij er biddend komen.

Hem smekend, de Koning van de kerk, of Hij ons en onze kinderen mee wil nemen, wil beschermen en wil bewaren bij dat machtige kerkvergaderende werk van Hem.

En wie dan gelovig gehoorzaam is aan de stem van deze Goede Herder, die mag weten, opgenomen te zijn in Zijn kerkvergaderende werk. Door het geloof.

Het valt of staat met het geloof.

Als je dat mag weten en belijden deze middag: "Ik geloof dat ik van deze gemeente, die de Zoon van God, uit het hele menselijke geslacht vergadert, een levend lid ben.

Levend gemaakt door de Geest van God.

Waardoor ik mijn ellende steeds beter leer kennen.

Waardoor ik elke dag mijn toevlucht neem tot mijn trouwe Heiland Jezus Christus.

En er van harte naar verlang om in liefde en in dankbaarheid naar zijn Woord voor Hem te leven”.

Met vallen en opstaan.

Dat is nu allemaal het werk van Christus in het leven van de Zijnen.

En gemeente, weet u wat nou de troost is?

Omdat dat nou het werk is van de Zoon, mag je ook weten, dat wanneer je eens van Christus bent door het geloof, dat je het altijd bent en het voor eeuwig zal blijven.

Want, Hij beschermt en bewaard al Zijn schapen bij de door Hem verworven verlossing.

Een schaap zijn van die ene kudde. Van die ene Herder. Door het geloof.

Dat is zo rijk. Dat is zo'n wonder. Dat is zo heerlijk.

Gemeente, het kan zo zijn dat je in de kerk zit, er lid van bent, maar toch niet van de kerk bent.

Dat kan.

Dat je toch niet bij die ene kerk hoort.

Dat was namelijk ook in de tijd van de Heere Jezus het geval. Ook toen waren er onder het kerkvolk, -we hebben het met elkaar gelezen in Johannes 10-, ook toen waren er onder het kerkvolk, -en dat waren nota bene de kerkleiders, zeg maar even de ambtsdragers-, waarvan Jezus moest zeggen: “Ik heb het u gezegd dat Ik de Christus ben, maar u gelooft het niet. U gelooft niet”. Waarom niet? Het is een hard woord uit de mond van de Here Jezus, “want u bent niet een van Mijn schapen, zoals Ik u gezegd heb”. En hoe vaak heeft de Here Jezus hen niet willen vergaderen tot Zijn kudde.

Maar ze wilden niet.

Ongeloof.

Dat ligt nooit aan Christus!

Hij is de goede Herder. Hij nodigt, Hij roept. Hij bedient het Woord en trekt met liefde en Hij doet alles wat nodig is om je te redden.

En Hij laat het Evangelie preken met bevel van geloof en bekering.

En dan zegt Petrus: “O, kom daarom naar Hem toe, als naar een levende steen, dan beloofd de Heere dat een ieder die dát doet, die tot Jezus komt met waar geloof, dan beloofd de Heere dat hij als een levende steen wordt gebouwd, tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus”.

Velen worden er geroepen.

Weinig zijn er uitverkoren.

Maar er blijft geen schaap achter.

Want daar staat Christus als Borg en Middelaar, als de Goede Herder garant voor.

Hij is de Zoon van God, die deze kerk vanaf het begin van de wereld vergadert en dat Hij dat zal blijven doen. Hij is er ook in 2022 mee bezig. En Hij is er ook in Nederland mee bezig.

Dat geloven! Dat gewoon geloven! Ook al overzien we het niet.
Wie zegt of er een kerk in Zeeland is. Weten wij het gemeente?
Wij kunnen het niet allemaal overzien. Maar de Heere wel.

Dwars door de zonden en de pijn van de kerkelijke verdeeldheid heen. Waarbij de realiteit is dat Christus schapen, zo hopeloos verstrooid zijn over zoveel verschillende schaapskooien heen.

En dat doet pijn.

Want Hij wil dat we één zijn.

Dwars door allerlei teleurstellingen van vertraging op de weg naar kerkelijke eenheid.

Blijven geloven: 'ik geloof een heilige, algemene, christelijke kerk'. Ik zie het niet, maar ik geloof het wel.

En dan staat er één ding vast, en dat is wat de Heere doet, de Heere Jezus kent de Zijnen. Hij overziet het wel.

En daarom zal alles wat de Vader Hem van eeuwigheid af gegeven heeft, tot Hem komen.

Hij zal ze allemaal binnenbrengen en ze zullen Zijn stem horen.

En het zal worden:

één Herder,

en één kudde.

AMEN